

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând recursul declarat de Nicolae Țîcu
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Țîcu
împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Ungheni – Gaz” cu privire la
repararea prejudiciului material și prejudiciului moral
împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2015 prin care a
fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Nicolae Țîcu
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2015

constată:

La 13 februarie 2014, Nicolae Țîcu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL „Ungheni – Gaz” cu privire la repararea prejudiciului material și
prejudiciului moral.

Prin acțiunea înaintată, dânsul a cerut precăutarea cauzei civile nr. 2-492 din
15 mai 2012 (care a durat din 27 iulie 2011 și primită la 24 iulie 2012) și depusă de
două ori la Curtea de Apel Bălți, apoi de două ori la Curtea Supremă de Justiție,
care nu au constatat că acțiunea înaintată de către pârât nu a fost justificată,
deoarece dânsul nu a avut datorii la consumul de gaze, fiind achitate în termenul
stabilit conform Regulamentului stabilit (ANRE), iar proprietatea este privată, fără
contribuția Primăriei și a SRL „Ungheni – Gaz”.

Menționează că pârâtul a întocmit calcule frauduloase, false, bazându-se pe
înșelăciune, șantaj și abuz în serviciu, obligându-l să achite 36000 lei, adică la cei
755 m³ gaze utilizate, încă de 9,522 ori mai mult față de volumul gazelor
consumate, de 2-3 ori mai mult decât au consumat membrii Asociației de locatari
pentru gaze fiecare, din str. M. Sadoveanu, 43-18, la număr de 15, la care fiind
președinte pe L-480-500 ml, fără contribuția Primăriei și a SRL „Ungheni – Gaz”.

Sustine că a încălzit locuința de 48,12 m. p., dar pârâtul a calculat suprafața
de 99 m. p., adică suprafața exterioară a casei.

Indică că la ședințele de judecată ce au avut loc în perioada de 27 iulie 2011
– 15 mai 2012, nu au fost audiați controlorul și operatorul Vladimir Goian și Irina

Opincă, nefiind anexată nici lista plăților pentru gazele consumate la procesul – verbal al ședinței de judecată din 15 mai 2012 și transmise Curții de Apel Bălți.

Remarcă că a solicitat conducerii SRL „Ungheni – Gaz” de a verifica suprafața de încălzire a locuinței ce-i aparține, pârâțul însă a refuzat.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea daunelor cauzate și anume, începând cu 26 aprilie 2011 să achite suma de 20 lei pentru fiecare zi, a taxei de stat în mărime de 497 lei + 112 lei, a cheltuielilor de transport Ungheni – Bălți și Ungheni – Chișinău în sumă de 1000 lei, precum și repararea prejudiciului moral în sumă de 10000 lei.

Prin încheierea Judecătoria Ungheni din 30 septembrie 2014 a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Țicu împotriva SRL „Ungheni – Gaz” cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2015 a fost respins recursul declarat de Nicolae Țicu și menținută încheierea Judecătoria Ungheni din 30 septembrie 2014.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2015 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire a deciziei Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2015 declarată de Nicolae Țicu.

La 25 ianuarie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Nicolae Țicu a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și casarea încheierii recurate.

Sușține că la 03 sau 04 martie 2015, dânsul a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Ungheni – Gaz”, fiind înregistrată la Judecătoria Ungheni, dar nu a avut loc nicio ședință de judecată până în prezent.

La 10 martie 2016, SA „MoldovaGaz” a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare a acestuia din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

După cum denotă actele cauzei, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2015 a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Nicolae Țicu împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 09 aprilie 2015.

Tot materialul probator atestă incontestabil că dispozitivul încheierii recurate a fost pronunțat în prezența recurentului Nicolae Țicu, fapt confirmat prin procesul – verbal al ședinței de judecată din 24 noiembrie 2015 (f. d. 93).

Mai mult ca atât, copia motivată a încheierii nominalizate a fost expediată în adresa lui Nicolae Țicu la 10 decembrie 2015, fapt ce se confirmă prin scrisoarea

de însoțire (f. d. 99), fiind recepționată de acesta la 15 decembrie 2015, ce rezultă din avizul de recepție anexat la materialele dosarului (f. d. 100).

Cu toate acestea, recursul împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2015 a fost declarat de Nicolae Țîcu doar la 25 ianuarie 2015, prin urmare în afara termenului legal de 15 zile, prevăzut de art. 425 CPC, fără a fi solicitată repunerea acestuia în termen, în ordinea stabilită la art. 116 CPC.

Or, în conformitate cu prevederile art. 116 alin. (1) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Iar alin. (3) al aceluiași articol prevede că la cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

La caz, după cum a fost menționat mai sus, recurentul Nicolae Țîcu nu a solicitat repunerea în termen și nici nu a prezentat instanței probe incontestabile ce ar demonstra imposibilitatea îndeplinirii actului procedural în termen.

Pe cale de consecință instanța de recurs relevă că Nicolae Țîcu, fiind cel interesat în soluționarea prezentului litigiu, avea obligația de a întreprinde măsurile necesare și de a-și proteja drepturile sale de acces la instanță, fapt, însă, ignorat de ultimul, ce a generat omiterea termenului la depunerea recursului.

La acest segment, instanța de recurs va remarca și jurisprudența constată a Curții Europene, unde Curtea a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

În această ordine de idei, instanța de recurs consideră necesar de a respinge recursul declarat de Nicolae Țîcu împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2015 ca tardiv.

Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv, ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenție și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil.

Având în vedere că instanța de recurs nu se pronunță pe fondul recursului depus de Nicolae Țîcu, este inoportun de a menține încheierea Curții de Apel Bălți din 24 noiembrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de Nicolae Țîcu ca tardiv.
Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță